

Przywracanie terminu zgodnie z k.p.a.

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 17, lipiec 2020 14:46

Monika Małowiecka

Odsłony: 6667

Zgodnie z art. 58 § 1 i § 2 k.p.a., w razie uchybienia terminu podlega on przywróceniu na wniosek zainteresowanej osoby, jeżeli uprawdopodobni ona, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy, a wniosek o przywrócenie terminu złoży w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu i wraz ze złożeniem wniosku dopełni czynności, dla której określony był termin. Z treści powołanych przepisów wynika, że dla przywrócenia terminu konieczne jest łączne spełnienie wszystkich wskazanych w nich przesłanek. Niespełnienie którejkolwiek z nich - nawet przy zaistnieniu pozostałych - czyni przywrócenie terminu niedopuszczalnym.

Podkreślenia wymaga, że instytucja przywrócenia terminu nie jest przedmiotem uznania organów. Omawiane przepisy stanowią bowiem *expressis verbis*, że w razie uchybienia terminu należy go przywrócić na wniosek zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni on, iż uchybienie nastąpiło bez jego winy. Organ zatem, w razie wystąpienia pozytywnych przesłanek objętych tym przepisem, zobligowany jest do przywrócenia terminu. Ponadto zauważyć należy, że warunkiem przywrócenia terminu, na podstawie art. 58 § 1 k.p.a., jest jedynie uprawdopodobnienie (a nie udowodnienie) przez stronę braku winy w uchybieniu terminowi. Zaznaczenia wymaga, że uprawdopodobnienie jest środkiem zastępczym dowodu w znaczeniu ścisłym, niedającym pewności, lecz tylko wiarygodność (prawdopodobieństwo) twierdzenia o jakimś fakcie. Jest to środek zwolniony od ścisłych formalności dowodowych. W sprawach o przywrócenie terminu wystarczające jest jedynie uprawdopodobnienie zdarzeń, które były przeszkodą do złożenia pisma w terminie, nie zaś przedstawienie niepodważalnych dowodów, świadczących o niedających się przewyciężyć przeszkodach.

Przy ocenie, czy strona dopuściła się uchybienia terminu bez swej winy, co do zasady, należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy i ocenić winę strony według obiektywnych mierników jej staranności przy dokonywaniu czynności procesowej. Stąd o braku winy można mówić jedynie wówczas gdy przeszkoda w dokonaniu czynności skonfrontowana z obiektywnymi miernikami staranności prowadzi do wniosku, iż zobowiązany do dokonania określonej czynności postępowania nie mógł przewyciężyć przeszkody w zachowaniu terminu do jej dokonania, nawet przy użyciu największego możliwego w danych warunkach wysiłku. Tym samym, jeżeli przy dochowaniu należytej staranności możliwe było dokonanie czynności w wyznaczonym terminie, to zaniechanie stosownych działań, dzięki którym termin mógłby być zachowany, świadczy o zawinionym uchybieniu terminu. Przywrócenie terminu nie jest więc możliwe, gdy strona dopuściła się choćby lekkiego niedbalstwa w tym zakresie.

Sam fakt występowania schorzeń - nawet ciężkich - u zainteresowanego przywróceniem terminu, nie przemawia, przy zastosowaniu obiektywnego miernika wymaganej staranności, za stwierdzeniem braku winy w uchybieniu terminu. Fakt choroby, czy podeszły wiek, nie są równoznaczne z niemożnością dokonania czynności procesowej przez zainteresowanego. Tylko choroba, która uniemożliwia osobiste dokonanie czynności procesowej, przy braku możliwości skorzystania z pomocy lub zastępstwa innych osób, usprawiedliwia niedochowanie terminu do dokonania tej czynności. Oceniając, czy choroba stanowi okoliczność uprawdopodobniającą brak winy w uchybieniu terminu, organ, uwzględniając zasady logiki i doświadczenia życiowego, ocenia, czy rodzaj i charakter choroby uniemożliwiał podjęcie działań w stosownym do tego momencie przez osobę składającą wniosek o przywrócenie terminu. Jednocześnie należy zaakcentować, że powołanie się przez stronę we wniosku o przywrócenie uchybionemu terminowi na schorzenia występujące od dłuższego czasu i podeszły wiek, nie zwalnia organu z obowiązku badania wniosku o przywrócenie terminu zgodnie z zasadami procedury administracyjnej. Oznacza to, że ocena przesłanek zastosowania w sprawie art. 58 k.p.a. musi odbywać się z odwołaniem do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności konkretnego przypadku, przy

Przywracanie terminu zgodnie z k.p.a.

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 17, lipiec 2020 14:46

Monika Małowiecka

Odłony: 6667

uwzględnieniu wszelkich koniecznych środków dowodowych, z uwzględnieniem słusznego interesu strony, a wszelkie niedające się wyjaśnić okoliczności nie mogą być interpretowane na jej niekorzyść.

Prowadząc postępowanie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu organ powinien zatem, stosownie do art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., podejmować działania w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy istotnego dla jej rozstrzygnięcia i dokonać oceny na podstawie całokształtu wyczerpująco zebranego i rozpatzonego materiału dowodowego. Dopełnienie wskazanych obowiązków, co do dokładnego ustalenia stanu faktycznego i dokonania na jego podstawie oceny, ma na celu realizację - wynikającego z art. 8 k.p.a. - wymogu prowadzenia postępowania administracyjnego w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, nawet wtedy, gdy rozstrzygnięcie nie uwzględnia ich żądań. Badanie okoliczności braku winy zainteresowanego w uchybieniu terminowi powinno być każdorazowo odniesione do indywidualnych, specyficznych dla sprawy uwarunkowań, a samo ustanie przyczyny uchybienia terminu musi mieć charakter realny, a nie tylko potencjalny lub domniemywany. Należy także podkreślić, że przy ocenie okoliczności sprawy o przywrócenie terminu należy wyśrodkować, aby z jednej strony nie doprowadzać do pochopnego przywracania terminu, z drugiej zaś, aby na skutek nadmiernej surowości nie zamknąć stronie drogi do obrony jej praw.

Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 czerwca 2020 r. sygn.akt: I SA/Po 792/19